

להחזיר עטרה ליושנה

מטרת הצניעות להצניע עצמה ולא להתבלט כדאמרו חז"ל (סוטה מט:): שגזרו על עטרות כלות, משום צניעותא. וכידוע הצניעות היא הסגולה הבדוקה מדברי חז"ל לילדים נשגבים, כבגמ' (יומא מז.). שהאשה קמחית זכתה לבנים כהנים גדולים בזכות צניעותה יותר משאר הנשים (עי' בבן יהודע), וכן הוא במדרש רבה (במדבר א', ג') כל אשה שמצנעת עצמה ראויה שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים.

המושג 'צניעות' אינה רק לכסות הבשר, כי אפשר להיות מכוסה ובכל זאת היא לבושה בפריצות, וכמו שביארנו בס"ד בשו"ת משנת יוסף (ח"ו סי' ב') שהאיסור ללכת אחורי אשה נפסק בשו"ע (אהע"ז כ"א, א'), ביארו בשו"ת הרדב"ז (ח"ב סי' תש"ע) ומובא בבאר היטב שם, שצריך להתרחק ממנה עד שלא יכיר בתנועת אבריה, אפילו במכוסה מכף רגל ועד ראשה, דיכול לגרום לו הרהור באשה עיי"ש, הרי שהבגד צריך להיות ארוך ורחב היטב, בכדי לכסות בליטות אבריה, וגם ראיה מירושלמי (סנהדרין פ"ה ה"ב, דף נג.) שגיחזי הי' פרוץ בערוה, כיון שהדף את השונמית בהוד יופי שלה, ששם מקום הרהור - הרי שיש להסתירו בבגד עליון (כגון שאל).

וכתב הרוקח (הל' תשובה סי' ה') שלא יראה פני אשה, ולא כנגד כו' עכ"ד - וכבר כתב הרמב"ם (איסורי ביאה כ"א, ב') שהמתכוין להביט ביופי אשה חייב מכת מרדות, וברור שאין הכוונה רק בפנים שלה, אלא בכל דמותה, דהטעם שמביא להרהור. והטענה שהנשים הפרוצות אומרות "אל תסתכל" היא טענת היצר הרע, וגם בדור המבול שהפרוצות גרמו לעבירות (כהתרגום יונתן בראשית ו', ב') בודאי אמרו כן, ועי"ז הביאו המבול לעולם.

ועפ"ז נהגו כל הנשים הצנועות ללבוש בגדים רחבים כפי הצורך, ומשנות קדם נהגו לצאת לרחוב בצעיף מהראש על הכתפיים עד חצי הגוף, וכן נהגו הנשים בירושלים עיה"ק ת"ו, כמו שהזקנים שבנו זוכרים - ולא עלתה על דעת אשה או בתולה כשרה ללבוש בגד הדוק שיבלטו אבריה הקדמיים והאחוריים. אם נשאל לנשים איך הן מתארות לעצמן את דמות האמהות הקדושות, בודאי כולן יודו שבלי ספק היו לבושות בתכלית הצניעות.

מקור האופנות הבלתי צנועות, הן מאומות העולם, כמו שכתבנו בס"ד בדרשות ומאמרים משנת יוסף (ח"ב עמ' ש"י) שהגזירה על המלבושים התחילה בשנת תר"ו, כמתואר בספר מאיר עיני הגולה (תולדות החידושי הרי"ם, ח"א אות שפ"ט) שע"י הסת רשעי ישראל ה"משכילים" גזרה מלכות הרשעה על יהודי פולין לשנות לבושם וחזותם, ואסרו ללבוש מעיל ארוך ומכנסים קצרות, ושאסור לגדל זקן ופיאות, וכל העובר על זה יענש קשה. וגדולי הדור בפולין והחידושי הרי"ם והגה"ק מטשעכנוב פסקו שזה ב"יהרג ואל יעבור" (כערקתא דמסאני, סנהדרין עד:), ואסרו על הנשים לכסות שיער ראשן, והשוטרים והקלגסים כשראו יהודי עם זקן ופיאות התנפלו עליו וגזזו אותם ואשה מכוסית ראש, חטפו המטפחת מראשן, והשליכום לכלא. ואז כיסו ראשן עם פאה נכרית, ובלבד לא להיות פרועות ראש. ועל גילוח הזקן גזרו עוד מזמן הראשונים, כמתואר בשו"ת חת"ס (חאו"ח סו"ס קנ"ט) שמלך אחד היה סריס, והיה לו לבושה, לכן גזר שכולם יגלחו זקנם, וגם בשנות הגזירות בתנ"ו הסתירו היהודים שבגלות את יהדותם בעסקם במו"מ עם הנכרים. מעתה בא וראה! מהיכן מקור האופנות השונות, מגזירות מלכות הרשעה, בשיתוף עם המשכילים - המתיוונים, ומאז הלכו מדחי אל דחי להתדמות לגויים יותר ויותר, לא רק להראות כפרועות ראש (ע"י שערות שהביאו גם מהודו, שנגזרו לפולחן האליל רח"ל), אלא זה גרם לשאר התדמויות, לגלות בשר הרגל כמו הגויים, ולצאת ידי היהדות לבשו גרביים שקופות, שלא שוות כלום, שזו "ערוה בעששית" (שו"ע או"ח סי' ע"ה, ה'), וכן הובאו מהגויים הבגדים הקצרים והצרים, ושאר חלאים רעים.

היום היצה"ר ג"כ אינו ישן בעוה"ר, והמציא והכניס כלי תקשורת גם עם תמונות ומיני תועבות, ועיתונים ושאר מרעין בישין, ועלינו ללחום לגדור גדר בכל העניינים.

כשנתחיל עם צניעות הנשים, הניחו בזה את אבן היסוד, כי עי"ז נקים דור חדש עם נשמות קדושות, הנשלחות מן השמים לבתים שבהן השראת השכינה ע"י הצניעות. וילדים עם נשמות קדושות שואפים לקדושה, להתמדה בלימוד לתפילה בכוונה, ולמדות טובות.

יתברכו מן השמים העוסקים בהחדרת הצניעות המהודרת לכלל ישראל, ואשרי לבת ישראל שכשתוספת לצניעותה תלבש צעיף או בגד עליון בצאתה לרחוב - {וזה אחרי קדושת הבית, שמתחיל מיד עם החתונה, ע"י קבלת הדרכה ממדריכים יראי השם מואסי הרע, ראה מה שהתרענו על כך בשו"ת משנת יוסף (ח"ח עמ' ו')}.

יש עוד להוסיף, שהבעל, שאשתו לבושה בצניעות הצעיף, יש לו ג"כ להדר לא להלך ברחוב בחולצה ומכנסים בלי מעיל ארוך, אשר גם זה מחלקי הצניעות.

הקב"ה ישכין שכינתו בתוכינו, מאשפות ירימנו, ולבית מקדשו ינהלנו, בב"א.

ובאעה"ח למען כבוד השכינה וקדושת ישראל

יוסף ליברמן

הגאון הגדול רבי יוסף ליברמן שליט"א
ראש ישיבת "כולל שומרי החומות"
רב דקהל סדיגורא ירושלים ת"ו
ובעל שו"ת "משנת יוסף" וש"ס